

"امید ما، عیسی مسیح خداوند"

به قلم: ن. اندرسون

خداوند ما عیسی مسیح، می خواهد به فرزندان و شاهدان خود در دنیایی که او را به صلیب کشید، خبر آمدن دوباره خود را اعلام نماید. خبری که امید مسیحی است. هدف ایمانداران در شهادت و زندگی مسیحی، جلال او است. خداوند آنان را انتخاب نموده است "تا ایشان نیز نجاتی را که در مسیح عیسی است با جلالی جاودانی تحصیل کنند." (دوم تیموتائوس ۲: ۱۰). مسیح بخاطر این "برای ما مرد تا خواه بیدار باشیم (زنده) و خواه خوابیده (مرده)، همراه وی زیست کنیم" (اول تسالونیکیان ۵: ۱۰). دور نمای ما این است که نه تنها به آسمان می رویم و نه تنها با او در پادشاهی آسمان سلطنت می کنیم، بلکه، "با هم و همراه او زندگی می کنیم" ما او را "آنطور که هست" خواهیم دید (اول یوحنا ۳: ۲).

ما همانند رسولان او را همانطور که بود، ندیده ایم. اما یاد می گیریم که او را همانگونه که بود بشناسیم و در فیض و بافروتنی، در این دنیای غرق در ظلمت گناه، با یاری گرفتن از کلام مقدس پا جای پایهای او گذاریم. او را "همانطور که هست خواهیم دید". نه آن عیسی فروتن، بلکه عیسی جلال یافته، و سپس "مانند او" خواهیم شد.

حال می توان اشتیاق روحانی مقدسین به هنگام ربوده شدن را درک کرد. در یک لحظه، در یک چشم به هم زدن، در پی فرزندان خود خواهد آمد. او آنان را دوست می دارد. صلیب شاهد این ادعا است. این محبت همه جا به دنبال آنان بوده است و همه چیز را پشت سر گذاشته است. نهایت این برکت زمانی درک می گردد که او تمام ایماندارانش را همراه خود داشته باشد.

"چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشان را برای آن داد. تا آن را به غسل آب بوسیله کلام طاهر ساخته، تقدیس نماید، تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر سازد که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدس و بی عیب باشد." (افسیان ۵: ۲۵-۲۷)

چه محبت عجیبی که مسیح با مرگش برای کلیسا فراهم آورد! روز جلال با شتاب به سرانجام مبارکش نزدیک می شود؛ در آن روز، او کلیسا را با خود خواهد داشت تا آن را با قلب پر از محبتش تقدیس نماید. سپس تمام آنانی که به او ایمان آورده اند تحت تأثیر قدرت تبدیل کننده او قرار می گیرند. آنانکه "در مسیح" به خواب رفته اند، همراه با تمام آنانی که تا "بازگشت مسیح زنده مانده اند"، ربوده

شده تا با او ملاقات کرده و تا ابد همراهش باشند. باشد تا ما بتوانیم، با در نظر گرفتن حقیقت آمدن دوباره مسیح، با قلبهای آرزومند در انتظار آمدن او باشیم.

اولین باری که او به طور مستقیم اعلام نمود که بخاطر فرزندان خود دوباره بازگشت خواهد کرد در یوحنا ۱۴: ۱-۳ مذکور شده است. او وعده می دهد که می آید تا ایمانداران را جایی ببرد که خود نیز در آنجا ساکن است. اجازه دهید خاطر نشان کنیم که او به سادگی گفته بود: "اگر من بروم و جایی برای شما آماده کنم، دوباره باز خواهم گشت و شما را با خود خواهم برد". آمدن او در یک آینده نامعلوم نمی باشد، بلکه از زمان صعودش تبدیل به شخصی شده که هر لحظه امکان آمدنش محتمل است. انتظار همیشگی بازگشت دوباره او نشانه ایمان کسانی است که باید در این دنیای ضد مسیح و در زمان نبود فیزیکی او زندگی نمایند.

توجه نمایید این "آمدن برای فرزندان خود"، همانند آیه ۱۸ نیست. اگر شاگردان چه در هنگام این آمدن مبارک و حتی در مرگ هم با او خواهند بود آنطور که در (فیلیپیان ۱: ۲۳) آمده است. اما این آمدن به منزله بازگشت شخصی او برای آنان خواهد بود. او تنها بخاطر ایماندارانی که در یوحنا ۱۴ صحبت از آنان نموده، نمی آید. دعای بی نظیر او در حضور پدر در یوحنا ۱۷: ۲۰ این را نشان می دهد که بازگشت دوباره او برای تمام آنانی است که به او ایمان آورده اند، از روز پنطیکاست تا لحظه ربوده شدن. او نه تنها برای شاگردان دعا نمود بلکه برای تمام آنانی که بعداً توسط کلام شاگردان ایمان خواهند آورد. همچنین، در آن دعای عالی برای تمام آنانی را که پدر به او داده بود، این درخواست را کرد "هر جا که من هستم آنها نیز باشند".

یوحنا در باب ۲۱ آیه ۲۲ چنین می نویسد: زمانیکه مسیح دوباره بازگشت کند تعدادی در قید حیات نخواهند بود، و کسانی هم در حال گذران زندگی خواهند بود. او بر می گردد و همه آنهایی که به او ایمان دارند و تا آن زمان زنده باشند به همراه آن مقدسینی که از قبر قیام خواهند کرد همه با هم ربوده شده و با مسیح با هم خواهند بود. چه ملاقات باشکوهی خواهد بود آن زمان که ایمان جای خود را به دیدن واقعی دهد و همچنین آن امید مبارک نیز لمس و درک کرده شود.

آنطور که در (لوقا ۲۴: ۵۱) و (اعمال رسولان ۱: ۹) توضیح داده شده است، چهل روز بعد از قیام مسیح شاگردان او را دیدند که به آسمان بالا برده شد. در طول این مدت، بعد از تحمل مصیبتهای بسیار و با شواهد غیر قابل انکار او بارها خود را زنده به آنان نشان داد. همچنین درباره ملکوت آسمان با آنها

صحبت کرد و با آنها عهد بست که از آسمان روح القدس و قوت او را برای آنان بفرستد. شاهدان او باید گواه او باشند در "اورشلیم، و در تمام یهودیه، و در سامره، و در اقصی نقاط جهان". و بعد از آن "عیسی به همان طریقی که به آسمان رفت به همان طریق نیز باز می گردد" (اعمال رسولان ۱: ۱۱).

کلام می گوید: ابری او را بر گرفت و از دید شاگردان بیرون برد، آیا این همان ابر جلال نبود که در کوه مقدس صحنه تبدیل و نورانی شدن او را پوشانده بود؟ لوقا ۹ و دوم پطروس ۱ را مطالعه نمائید.

(اول تسالونیکیان ۴: ۱۶-۱۷) از کلام فرشتگان در مورد بازگشت دوباره مسیح سبقت می جوید. او از آسمان نزول کرده و مقدسین ربوده می شوند. "زیرا خود خداوند با صدا و با آواز رئیس فرشتگان و با صور خدا از آسمان نازل خواهد شد و مردگان در مسیح اول خواهند برخاست. آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان در ابرها ربوده خواهیم شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند خواهیم بود." در فصل ۱۷ اعمال رسولان می گوید: پولس حداقل دو هفته را در شهر تسالونیکه گذراند تا مطالب و اظهارات کتاب مقدس را برای آنان شرح دهد که "مسیح باید رنج کشد، و دوباره از مرگ برخیزد، و این عیسی که من او را برای شما موعظه می کنم همان مسیح است. "بعضی از یهودیان و همچنین جمع کثیری از یونانیان به گفته های او ایمان آوردند. و اینها همه با پولس و سیلاس موافق شدند. چه مبارک است این مزیت و امتیاز و آزمایشی واقعی از ایمانشان محسوب می شد، که با پیشروان انجیل همراه باشند. جفا بلافاصله به حرکت درآمد. دنیا، خبر خوش کلام خدا را پذیرا نمی باشد، موعظه کنندگانش در زحمت و شکنجه می باشند به همان گونه که دنیا نجات دهنده اش را نپذیرفت.

ما در باب ۱ از اول تسالونیکیان می آموزیم که حقیقت بازگشت دوباره خداوند عیسی مسیح موعظه های پولس را چنان به کمال رسانده بود که "ایمانداران از بت پرستی به خدا روی آوردند تا خدای زنده و حقیقی را خدمت نمایند، و منتظر پسر او از آسمان باشند. عیسی مهربان، ما را از خشم و غضبی که می آید رهانید. آنان از واقعیتی که اعلام شده بود تحت تأثیر قرار گرفته بودند و پولس همیشه از آن یاد می کرد " چون اعمال ایمان شما و محنت محبت و صبر امید شما را در خداوند ما عیسی مسیح در حضور خدا و پدر خود یاد می کنیم" (اول تسالونیکیان ۱: ۳).

نکته برجسته و متبارک در کلامی که پولس رسول موعظه میکرد امید بود و بر مبنای مسیح قرار گرفته بود این کلام باعث می شد آنانیکه تبدیل شده بودند جدا شده، مسیح را خدمت نمایند، و در انتظار او بمانند (اول تیموتائوس ۱: ۱). پولس رسول از عیسی مسیح به عنوان "امید ما" نام می برد. او با

فیض به ناامیدی‌ها امید می‌بخشد. ما منتظر آمدن دوباره خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح هستیم. علت دوباره آمدن او؛ و تأثیر بازگشت او، همه در کتاب مکاشفه به نحوی برجسته برای ما آشکار شده است. یکی از آن الهامات متعدد الهی که به پولس رسول داده شد. (اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۸) آمده است: "این را از کلام خداوند برای شما مگویم".

این ایمانداران جوان، زمانی که تقریباً یک سال از ایمان آوردنشان می‌گذشت، به وضوح در سختی به سر می‌بردند، بعضی از برادران آنها، دنیا را ترک گفته بودند، در نتیجه تفکری در آنها بوجود آمده بود که آمدن شکوهمند پادشاهی خداوند عیسی مسیح را از یاد برده بودند. پر واضح است آنچه که از کتاب مقدس استنباط می‌شود امید مسیحی، ریشه در امیدی مشتاقانه به دورنمایی از سلطنت مسیح در پادشاهی آسمان دارد. برای اینکه آرامشی به افکار آنان در جبران غم مرگ برادران ایماندار آنها داده شود، پولس رسول آنان را از تعلیمی که از خداوند درباره آمدن دوباره گرفته بود؛ آگاه می‌نماید. بنابراین او در این فصل زیبا چنین می‌نویسد: "اما من نمی‌خواهم که شما در جهالت باشید، ای برادران ایماندار، برای آنانی که مرده‌اند، غصه نخورید، مثل دیگران که هیچ امیدی ندارند."

مسیح همراه با مقدسین خود جهت سلطنت به همین دنیایی که او را طرد کرد و مصلوب نمود باز خواهد گشت. تمام جهان هستی منتظر جلال او است تا پاسخی باشد برای کاری که بر روی صلیب انجام داد. خدا تصمیم گرفته است که همه چیز را در آسمان و زمین به دستان باکفایت عیسی مسیح واگذارد (افسیان ۱: ۱۰). او دیگر چون جلجتا، در مرگی دردمند، تنها نخواهد بود. یکی از مواردی که در دعای بی نظیر او در یوحنا ۱۷ می‌بینیم اتحاد در میان فرزندان خود است. او به آن لحظه بازگشت و روز نمایش جلال نگاه کرد که دنیا خواهد فهمید آمدن بار اول او نیز از طرف پدر بوده است، و همچنین جهان متوجه همه چیز خواهد شد. برای تمام آنانی که دعا نموده تا مانند خود مورد محبت خدای پدر قرار گرفتند. اتحاد فرزندان خود در جلال به نمایش گذاشته خواهد شد، بنابراین چنین گفت: "جلالی که تو بمن دادی، به ایشان دادم" (یوحنا ۱۷: ۲۲-۲۳).

در این شرایط یعنی زمانی که مسیح اداره امور پادشاهی جهان را به دست گرفت؛ فرزندان نیز در این میراث عظیم شریک خواهند بود. آن روز در حال نزدیک شدن است که ملکوت جهانی خداوند و مسیح او برپا شود. ما بر این بخش از کلام خدا استناد می‌کنیم (اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۴) که می‌گوید آمدن خداوندمان عیسی مسیح اول برای فرزندان خود می‌باشد تا آنان را در جلال پادشاهی آسمان شرکت دهد. "بعداً آنهایی که در مسیح خوابیده‌اند خدا آنان را نیز همراه خود خواهد آورد".

همچنین، توجه نمایید، که ورود ما در جلال سلطنت او به اندازه تولد و مرگ او مسلم و حقیقی است: "چون اگر ایمان داشته باشیم که عیسی مرد و دوباره زنده شد، و آنهایی که در عیسی مسیح به خواب رفته اند، (مرده اند) با او باز خواهند گشت". این مکاشفه آمدن او برای آرام نمودن قلبهای ما می باشد، و به ما این اطمینان را دهد که حتی هیچ چیز حتی مرگ نمی تواند مانع بودن ما با او شود. بنابراین و به همین دلیل او به خاطر ما باز خواهد گشت.

او چگونه خواهد آمد؟ "با صدای بلند، و با آواز فرشته بزرگ، و با شیپور خداوند". آن صدای مهیب تمام فرزندان را به دور هم جمع خواهد نمود. تأثیر فوری آمدن او چقدر شگفت انگیز خواهد بود! "اول آنانکه در مسیح مرده اند بر خواهند خاست". فرزندان او صدایش را شناخته و از قبرها و محل دفن خود بر خواهند خواست. او جلال خود را در محل قبر ایلعازر ظاهر ساخت، زمانیکه "با صدای بلندی ندا داد، ایلعازر، جلو بیا. و او که مرده بود جلو آمد". می گویند اگر مسیح آنروز نگفته بود، "ایلعازر، جلو بیا" تمام آنهایی که در قبر بودند پا پیش می گذاشتند و جلو می آمدند. در (یوحنا ۵: ۲۸-۲۹) می خوانیم "تمام آنانیکه در قبر هستند صدایش را خواهند شنید و جلو خواهند آمد." بدین ترتیب در موقعیت یوحنا ۱۱ او بطور انتخابی سخن گفت، و آوای او در روز بازگشت دوباره باز هم انتخابی خواهد بود، چون تنها آنهایی که در مسیح مرده اند صدایش را شناخته و به آن جواب خواهند داد. همه مقدسینی که در خواب مرگ هستند بر خیزانده خواهند شد، و تمام مقدسین زنده تبدیل یافته، و همه باهم ربوده شده و با خداوند ملاقات می نمایند. امید ما، بودن با او تا ابد می باشد.

مسیح خود شخصاً خواهد آمد تا این انتقال به جلال را انجام رساند. و این عمل مبارک به هیچ فرشته ای سپرده نخواهد شد. او که بخاطر ما مرگ را پذیرفت، حال زنده است تا ما را نگاه دارد، خودش خواهد آمد که ما را به جلال ببرد. محبت او چنین است، خواست و رضای او این است تا فرزندان را همراه خود داشته باشد. چه امید باشکوه و مبارکی، چه اطمینانی! و خود او نتیجه این امید را فراهم خواهد آورد.

پیشگویی ها و نبوت های خاصی قبل از آمدن مسیح به ملکوت خود، باید به انجام برسند. ظاهر شدن شکوهمندانه او—"درخندگی آمدن او"—داوری را به همراه خواهد آورد (به دوم تسالونیکیان ۱: ۷-۱۰ و همان کتاب ۲: ۸-۱۲ مراجعه نمایید). این محکومیت برای گناهکاران و رهبران شیطانی آنان می باشد. اما ما ایمانداران تعلیم یافته ایم که منتظر هیچ رویدادی پیش از زمان ربوده شدن نباشیم. در واقع، پولس رسول، زمانی که در مورد آمدن مبارک خداوند ما عیسی مسیح می نوشت همواره انتظار

داشت که این واقعه در زمان زندگی خود او بوقوع پیوندد. در رسالاتی مانند اول تسالونیکیان ۴ و دوم تسالونیکیان ۲ و اول قرنتیان ۱۵، مشهود است که امید به بازگشت دوباره مسیح در زمانی بسیار نزدیک مورد انتظار بوده است. به هر ترتیب ما منحصرأ منتظر حادثه آمدن نیستیم، منتظر او هستیم که ما را خاطر جمع نموده "من دوباره باز میگردم، و شما را با خود خواهم برد، تا جاییکه من هستم شما هم باشید."

ربودگی، بر خلاف ظاهر شدن، امر خاصی بوده و بنابراین خارج از معرفت و درک اکثریت ساکنین دنیا خواهد بود. "مسیح برای آنانیکه از آن او هستند می آید" (اول قرنتیان ۱۵: ۲۳).

عده ای تصور کرده اند با استفاده از این شیوه بیان، "صدای بلند، آوای فرشته بزرگ، و یا با شیپور"، تمام دنیا آگاه خواهد گشت، در حالیکه در یوحنا ۱۲: ۲۸-۳۰، می خوانیم که عیسی مسیح در آن موقعیت به حضور پدر دعا کرده و جواب را نیز دریافت می نماید، و آنانیکه در آن نزدیکی ایستاده بودند چیزی متوجه نشدند. اگر چه آنها صدا را از آسمان شنیدند. تعدادی گفتند غرش آسمان بود، دیگران اعلام کردند که فرشته ای با او صحبت کرده بود، ولی هیچکدام حقیقتاً نتوانستند تشخیص دهند چه اتفاقی افتاده بود. در آن واقعه گفتگوی شاول طرسوسی با عیسی مسیح نیز چنین است؛ افرادی که با او بودند، "بی صدا ایستادند، در حالیکه صدا را می شنیدند ولی کسی را نمی دیدند" (اعمال رسولان ۹: ۷).

آنها از وقوع جریاناتی غریب آگاه بودند، ولی این موضوع از قدرت دید آنان بدور بود. زمانیکه مقدسین به آسمان ربوده شدند دیگر دیده نخواهند شد و غیبت آنها از این دنیا محسوس خواهد بود، اما به کجا رفته اند و چگونه از این جهان ناپدید شده اند کاملاً ناشناخته خواهد ماند. چرخه اتفاقات بعد از ربوده شدن مقدسین چنان سریع بوده که توجه افراد نیز با این رویدادها تغییر خواهد کرد.

به موجب (فیلیپیان ۳: ۲۰) فیض نجات بخش ما را به شهروندی جدید تبدیل خواهد کرد. "نام های شما در آسمان مرقوم است." (لوقا ۱۰: ۲۰) امید ما امیدی آسمانی است. "امیدی که برای شما در آسمان نهاده شده است" (کولسیان ۱: ۵). "جاییکه ما به نجات دهنده خود می نگریم، یعنی خداوند عیسی مسیح" (فیلیپیان ۳: ۲۰). در (فیلیپیان ۳: ۲۰) می خوانیم، "که او نجات دهنده جسم است.

هنگامیکه ما نجات مسیح را در این بدن و این زندگی پر مسئولیت بطور عملی لمس می کنیم، بزودی نوبت تجربه واقعی فرا خواهد رسید. بدنهای ما، به کاملترین شکل خود تغییر خواهند یافت. همانطور که

در (رومان ۸: ۲۳) آمده، ما منتظر روزی هستیم که قدرت رهایی بخش این بدنها را لمس کرده و آنها را از ضعف و مرگ به سطحی فراتر سوق دهد. و چنین است در (فیلیپیان ۳: ۲۱)، زمان آمدن نجات دهنده "شکل جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصور شود بر حسب عمل قوت خود که همه چیز را مطیع خود بگرداند."

تمام قدرت در آسمان و زمین به او داده شده است، و بوسیله او بکار گرفته خواهد شد تا بر تمام امور پیروز شود. با این وجود اولین بار این قدرت هنگام ربوده شدن نمایان خواهد شد، آن زمان که مردگان را بر خیزانیده و زندگان را تبدیل نموده، و همه را با هم گرد آورد تا برای همیشه با او باشند.

پولس رسول در (اول تسالونیکیان ۱: ۳) اطمینان و خاطر جمع بودن خود را از امید محکم ایمانداران بیان می دارد. آن امید هرگز مایه تأسف نخواهد گردید. ما در (اول قرنتیان ۱۵: ۲۰-۲۳) متوجه می شویم آن قدرتی که ایمانداران را از مرگ بر می خیزاند در زنده نمودن عیسی مسیح از مردگان، خود را به نمایش گذاشته است. بنابراین به اطمینان داشتن و درک امید مسیحی تأکید شده است، چون می خوانیم "اکنون مسیح از مردگان برخاسته، و نوبر شد برای آنان که هنوز در خواب مرگ هستند. مسیح به عنوان نخست زاده از مرگ، و سپس آنانکه از آن مسیح هستند در روز آمدن دوباره او، بر می خیزند."

در زمان آمدن مسیح، چه کسانی به او تعلق خواهند داشت؟ مطمئناً آنان ایماندارانی خواهند بود که هنگام بازگشت او زنده اند. اما مقدسینی که در در مسیح خفته اند نیز از آن او می باشند. و لحظه آمدن او آنانی که از آن او هستند از مرگ بر خیزاننده و زنده ها نیز مبدل خواهند شد. مقدسین قدیم و قبل از زمان کلیسا چه شرایطی خواهند داشت؟ یوحنا تعمیم دهنده بسیار شاد و راضی بود از اینکه دوست نزدیک داماد محسوب می شد (یوحنا ۳: ۲۹). نوزدهمین فصل کتاب مکاشفه، صحنه جشن عروسی بره را به نمایش می گذارد. عروس بره (کلیسا) با جامه های مخصوص نجات یافتگان ("پرهیزگاری مقدسین") خود را آماده و مهیا نموده است. بعد از آن به ما گفته می شود "متبارک اند آنانی که به جهت شام عروسی بره خوانده شده اند." و ما در خاتمه یاد آوری می کنیم که یوحنا تعمیم دهنده یکی از مهمانان سرشناس آن جشن خواهد بود. و در مورد ابراهیم نیز چنین است که راجع به او خداوند فرمود: "ابراهیم لذت برد از اینکه روز مرا ببیند" (یوحنا ۸: ۵۶).

جشن عروسی در آسمان مژده ای است از آغاز "روز مسیح". آنجا که ابراهیم برای شام عروسی در میان دوستان زیادی که حضور خواهند داشت همراه داماد خواهد بود. و همچنین، هزاران هزار ایماندار مقدس از گذشته های دور که در ارتباط با خداوند بوده اند، همه آنجا، جمع خواهند بود که

عروسی بره را در روزی که کلیسا خود را در حضور او عرضه می کند جشن بگیرند. آنان چگونه آنجا راه خواهند یافت؟ آنها قدرت عظیم برخیزاننده مسیح را هنگامیکه برای بردن فرزندان خویش می آید را تجربه خواهند کرد. در آن روز تمام مقدسین جایگاه اختصاصی و هم خانواده بودن با مسیح را در خواهند یافت؛ هر کسی در رتبه خویش.

کلیسا نزدیکترین جایگاه را با او خواهد داشت، چون او نه تنها عروس مسیح است بلکه بدن او نیز می باشد. کلیسا فقط به این دلیل به مسیح داده خواهد شد که شریک و همراه او باشد. مانند حوا که به آدم داده شده بود تا شریک متعلقات او باشد؛ که به او واگذار شده بود. و چنین خواهد بود کلیسا با مسیح همراه خواهد شد تا سهمی در اداره امور دنیای آینده داشته باشد. در حقیقت، کلیسا که بدن مسیح است و او آنرا از حیات وجود خود لبریز می سازد و سر چشمه همه چیز در همه جا است (افسیان ۱: ۲۲-۲۳). در ادامه جشن عروسی و شادیهای آن، درهای آسمانها باز خواهند شد و مسیح جلال یافته با اقتدار و شکوه کامل خواهد آمد.

عیسی دیگر هیچ وقت مثل زمان واقعه صلیب، تنها نخواهد بود. خدا همه آنانی را که مرگ و قیام او را از مردگان پذیرفتند با او خواهد آورد، آنهایی که به او ایمان آوردند و او را به عنوان خداوند و نجات دهنده خویش در زمانی که دنیا او را طرد کرده بود، قبول کردند. در حکم جواب دعای خداوند ما در یوحنا ۱۷: ۲۲-۲۳ محسوب خواهند شد. "و من جلالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشند چنانکه ما یک هستیم. من در ایشان و تو در من، تا در یکی کامل گردند و تا جهان بداند که تو مرا فرستادی و ایشان را محبت نمودی چنانکه مرا محبت نمودی". برای اینکه وجود آنان با مسیح آورده شود اول او بخاطر ایشان خواهد آمد. آنها جمع خواهند شد که با او یعنی داماد آسمانیشان ملاقات نمایند، که آنان نیز به عنوان همراهان پادشاه باشند.

پس بنابراین، همانطور که قبلاً مشاهده کردیم، ایماندارانی که در خواب مرگ هستند ملکوت آسمان را از دست نخواهند داد. در حقیقت، برای اندک زمانی به آنها حق تقدم داده شده است، تکرار می کنم که اول آنان بر خیزاننده خواهند شد، و آنانیکه زنده اند تبدیل خواهند یافت، "در یک لحظه، در یک چشم بهم زدن،" و همه با هم در آسمان ر بوده شده تا با خداوند ملاقات کرده که "برای همیشه با مسیح باشند."

محل ملاقات مسیح با فرزندان خود جایی است که شیطان مدتی را در آنجا به شرارت های خود پرداخته است. آمدن مسیح این شادکامی با شکوه! پیروزی خوش! زمانی است که خدای پدر فرمان خود را صادر نماید. آمدنش نزدیکتر می شود. "با یک آوای بلند از آسمان نزول می کند(صدای احیا کننده عظیم)، زیرا که «بعد از اندک زمانی، آن آینده خواهد آمد و تأخیر نخواهد نمود.(عبرانیان ۱۰: ۳۷). و آنان جواب داده و خواهند گفت: "چنین باشد بیا ای خداوند عیسی آمین."